

Pārskats par karjeras nedēļu Cento

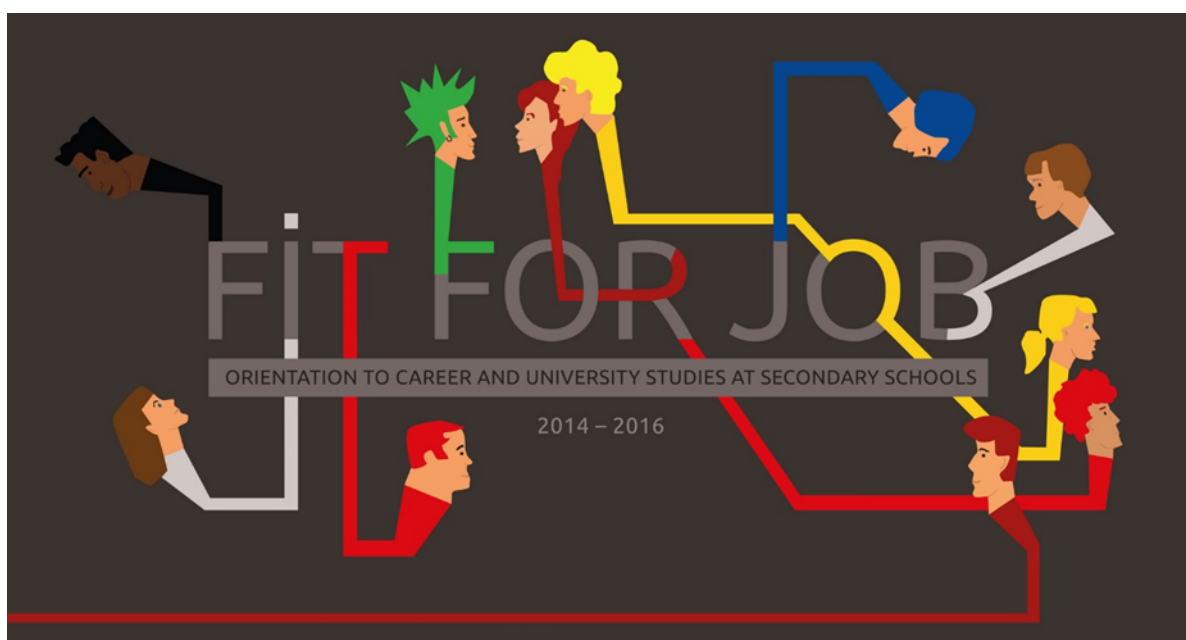
Kristīne Tenisa, 10.ce

**Gatavs darbam: orientācija uz karjeru un universitātes studijām
vidusskolās**

**Fit for Job: Orientation to Career and University Studies at Secondary
Schools**

Erasmus+

Satura rādītājs

1. Manas karjeras vēlmes

1.1. Manas stiprās puses

1.2. Mana nākotnes profesija

2. Apmaiņas programma

2.1. Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

2.2. Starpkultūru un valodu prasmes

3. Kopsavilkums

Manas karjeras vēlmes

1.1. Manas stiprās puses

Manas spējas ir darbs komandā un prasme strādāt ar kolektīvu. Man patīk uzņemties līdera lomu, taču protu arī uz klausīt citu viedokļus. Man piemīt loģiskā domāšana un prasme argumentēt savu viedokli un rīcības cēloņus. Esmu izlēmīga un atbildīga par pieņemtajiem lēmumiem un to realizāciju.

Mans talants ir valodu prasmes un to apguve. Latviešu un krievu valodas ir manas dzimtās valodas, angļu valodā runāju teicami. Pusotru gadu apmeklēju vācu valodas kursus Gētes institūtā un ieguvu B1 līmeni. Skolā trīs gadus gāju uz franču valodas fakultatīvu, kur apguvu valodas pamatus, noderīgas frāzes un iepazinu franču kultūru. Jau vairāk kā gadu apmeklēju horeogrāfisku ansambli „Pērlīte”, kurā deju dažādas dejas: gan latviešu tautas dejas, gan modernās dejas. Pagājušajā vasarā mēs uzstājāmies XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, tā bija aizraujoša pieredze, kas saliedēja mūsu kolektīvu. Šī gada pavasarī mēs brauksim uz Sočiem, kur piedalīsimies deju festivālā. Kaut arī lielu daļu mana brīvā laika aizņem mājasdarbu pildīšana un dejošana, man patīk veltīt savu laiku grāmatu lasīšanai. Es lasu dažādu literatūru, jo uzskatu, ka tā pilnveido cilvēku un bagātina viņa valodu. Man patīk lasīt zinātniskās fantastikas romānus, detektīvus, kā arī dažādu nozaru literatūru un populārus žurnālus angļu valodā. Pie maniem talantiem var piedēvēt arī tādus mākslas veidus kā zīmēšana un gleznošana. Esmu apmeklējusi dažādus kursus un meistarklases, kā arī agrāk zīmēju mājās dažādas ainavas un klusās dabas, taču pašlaik man nav laika šai nodarbei.

Vēloties izzināt sevi un saprast, vai mana nākotnes sapņu profesija būtu man piemērota, esmu izpildījusi dažādus karjeras testus. To rezultāti mani īpaši nepārsteidza, jo es jau apmēram zinu, kurās nozarēs vēlētos strādāt. Latvijas Universitātes tests, kas ir orientēts uz piemērotāko studiju atrašanu, noteica, ka man būtu piemērotas trīs jomas: tiesību zinātne, medicīna un filoloģija un tautu kultūru studijas. Visvairāk mani interesē medicīna, un šajā nozarē arī plānoju nākotnē strādāt. Tiesību zinātni un valodas varētu realizēt kā hobijus, piemēram, iemācīties vajadzīgās valodas, lai strādātu ārzemēs.

Vēl viens tests, ko esmu izpildījusi, noteica manus karjeras tipus. Rezultāti gandrīz neatšķirās no iepriekšējā testa. Vispiemērotākais man ir intelektuālais karjeras virziens, un tipiskākās darba jomas būtu antropoloģija, bioķīmija, filoloģija, medicīna, filozofija, socioloģija, u.c. Otrais ieteiktais karjeras virziens ir uzņēmīgais, kas raksturoja manu personību kā ambiciozu, centīgu un sabiedrisku, tādēļ atbilstošās profesijas būtu saistītas ar ekonomiku, jurisprudenci un politikas zinātni. Šī testa priekšrocība, manuprāt, ir tāda, ka tas nosaka punktu skaitu katrā jomā un uzrāda, kurš karjeras virziens būtu pirmais pēc piemērotības. Tātad, mans vispiemērotākais karjeras virziens ir medicīna, nevis jurisprudences.

Mani akadēmiskie sasniegumi sakrīt ar maniem karjeras mērķiem. Tā kā vēlos studēt medicīnu un tādēļ arī mācos bioloģijas – ķīmijas novirzienā, manas zināšanas un atzīmes šajos priekšmetos ir teicamā līmenī. Arī valodās mani sasniegumi ir ļoti labi, pateicoties kursiem un mācībām. Vēsturē, priekšmetā, kas ir nepieciešams tiesību zinātnē, mani sasniegumi ir labi, taču, manuprāt, varētu būt labāki, ja es vairāk iedziļinātos vēstures procesos un lasītu vairāk vēstures avotu. Matemātika un fizika padodas man vienlīdz labi, tās ir ļoti precīzas zinātnes, tāpēc pēc būtības nesagādā grūtības. Ekonomika, kas ir šī gada jaunais priekšmets, man īsti nepadodas, jo nespēju iedziļināties šī priekšmeta būtībā un izprast šķietami nevajadzīgos faktus, grafikus un tabulas, taču to var uzlabot vairāk mācoties un rūpīgāk pētot uzdevumus. Kopumā man ir labas atzīmes visos mācību priekšmetos, un ja kaut kas sagādā grūtības, tad tas ir neuzmanības dēļ.

Manas spējas un karjeras testu rezultāti norāda, ka profesijas, kas man būtu piemērotas ir saistītas ar medicīnu vai jurisprudenci. Studēt medicīnu es vēlos jau kopš 8.klases, bet tiesību zinātne manī vienmēr ir izraisījusi interesi, taču tā nav nozare, kurā es vēlētos darboties visu mūžu.

1.2. Mana nākotnes profesija

Nozare, kurā nākotnē plānoju strādāt ir saistīta ar medicīnu. Lai kļūtu par labu ārstu ir nepieciešama loģiskā un kreatīva domāšana, kas ir vajadzīga, lai spētu izprast dažādas sakarības un spēt atrast risinājumu problēmām. Ir vajadzīga arī izturība, gan psiholoģiskā, gan fiziskā, lai spētu ārstēt cilvēkus. Man piemīt vajadzīgās īpašības un spējas, kuras būs vajadzīgas gan mācību procesā, gan darbā. Neesmu vēl izlēmusi vai vēlos studēt medicīnu, zobārstniecību vai farmāciju, taču spēju redzēt sevi nākotnē jebkurā no šīm jomām.

Lai strādātu medicīnas jomā ir nepieciešams iegūt vidusskolas izglītību un ļoti labi nokārtot centralizētus eksāmenus ķīmijā vai bioloģijā, svešvalodā un latviešu valodā. Pirms iestāšanās universitātē ir iespējams apmeklēt Jauno mediķu skolu Latvijas Universitātē vai Jauno mediķu akadēmiju RSU. Tā ir iespēja pilnveidot savas zināšanas medicīnā un pārliecināties, vai šī nozare ir tev atbilstoša.

Rīga ir ļoti plašas veselības aprūpes studiju iespējas, kā arī ir iespēja izglītoties universitāšu filiāles dažādās Latvijas pilsētās. Studēt medicīnu var Rīgas Stradiņa universitātē, pēc 6 studiju gadiem tiek iegūts ārsta grāds. Šī ir prestižākā un labākā augstskola Latvijā, kurā pasniedz medicīnu. Lai iestātos RSU ir jābūt ne tikai teicamiem vērtējumiem centralizētajos eksāmenos, bet arī augstam vērtējumam Objektīvi strukturētajā profesionālās piemērotības pārbaudījumā. Šajā programmā ir 200 budžeta vietas, un studiju maksa ir EUR 2800 gadā. Absolvējot šo programmu ir jāturpina mācības rezidentūrā, kas ilgst 2-6 gadus atkarībā no specialitātes. Specialitātes, kurām es pašlaik dodu priekšroku, ir radiologs, ķirurgs vai kardiologs. Arī LU ir medicīnas fakultāte, kurā, atšķirībā no RSU, ir vieglāk iestāties un mācīties budžetā. Dažādas

veselības aprūpes studijas ir arī LU P.Stradiņa medicīnas koledžā un Rīgas 1. medicīnas koledžā, tur ir iespējams mācīties par ārsta palīgu, vecmāti, farmaceita asistentu un māsu. LU P.Stradiņa medicīnas koledžā var apgūt tādas profesijas kā skaistumkopšanas speciālists kosmetoloģijā, masieris, biomedicīnas laborants, radiologa asistents, podologs, u.c. Zobārstniecību arī var apgūt Rīgas Stradiņa universitātē, kur jāmacās 5 gadi pilna laika klātienē, un, atšķirībā no medicīnas fakultātes, absolventi var patstāvīgi praktizēt vispārējā zobārstniecībā. Ja es izvēlēšos studēt zobārstniecību, tad pēc studiju beigšanas mācišos vienā no pēcdiploma studiju programmām – ortodontijā. Zobārstniecību varēšu studēt tikai budžeta vietā, jo studiju maksa ir gandrīz 12 tūkstoši eiro gadā.

Iegūstot atbilstošu ārsta specialitāti ir iespējams strādāt veselības aprūpes jomas iestādēs, farmācijas uzņēmumos, zinātniskos institūtos un privātpraksēs.

Lai uzzinātu par karjeras attīstību manis izvēlētajā jomā, esmu apmeklējusi izstādi Skola 2015 Ķīpsalā, kurā ieguvu informāciju par dažādam universitātēm un koledžām, kurās var apgūt medicīnu. Skolā esmu bijusi uz tikšanos ar mūsu skolas absolventiem, kuri tagad studē RSU dažādās fakultātēs.

Es plānoju nākošajā mācību gadā apmeklēt Jauno Mediķu akadēmiju RSU, kā arī 12.klasē iet uz sagatavošanas kursiem turpat vai fakultatīviem skolā, lai labāk sagatavotos centralizētajiem eksāmeņiem. Šogad iešu uz Rīgas Stradiņa universitātes atvērto durvju dienu un piedalīšos programmā „Pielaiko studijas”, tā ir iespēja apmeklēt studiju lekcijas bez maksas un izprast mācību procesu.

Manuprāt, esmu izdarījusi plašu izpēti par savas karjeras veidošanu un studiju iespējām. Man piemīt vajadzīgās prasmes un īpašības, kas nepieciešamas medicīnā, un esmu gatava izaicinājumiem un pārbaudījumiem, kas būs manā izglītības ceļā, kā arī saprotu, ka būs jāmacās visu mūžu un ārsta darbs ir ļoti atbildīgs un sarežģīts. Kopumā uzskatu, ka esmu izvēlējusies sev atbilstošu nākotnes profesiju.

2. Apmaiņas programma

2.1. Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

No 14. līdz 20.februārim man bija iespēja piedalīties apmaiņas braucienā un Čento, Itāliju, kura detalizētais apraksts ir redzams zemāk.

No Rīgas lidostas mēs izlidojām 14.februārī ap plkst. 18 uz Vīni. Tur mēs ielidojām ap pulksten 19.30, un no turienes lidojām uz Boloņu, Itāliju. Boloņas lidostā, kur ieradāmies diezgan vēlu, aptuveni plkst. 22.30, mūs sagaidīja projekta skolotāja ar plakātu „Erasmus +” . Kopā ar skolotāju ar autobusu braucām uz Čento, kur mūs sagaidīja viesģimenes. Kopā ar savu viesģimeni es devos uz Pieve di Cento, nelielu pilsētiņu pie

Čento. Benedetta parādīja man savu divstāvu māju, mēs izdzērām tēju un devāmies pie miera.

Skats no lidmašīnas loga uz Vīni
Foto uzņēma Jēkabs Rasnačs

Nākamajā rītā piecēlos ap 7.30, mēs paēdām ieglas brokastis un svaigi spiestu sulu. Tad ar pašīnu braucām uz pašu Čento un 9.00 kopā ar visiem projekta dalībniekiem tikāmies pie skolas ēkas. Tad ar privātu autobusu devāmies un Boloņu. Tur mēs ieradāmies nedaudz par agru – 10.30, tāpēc iegājām kafējnīcā, kur pagāršojām itāļu saldumu – makarūnu. Plkst. 11.00 devāmies uz Ducati rūpnīcu. Tur gide angļu valodā pastāstīja par Ducati vēsturi un parādīja darbu rūpnīcā. Ducati ražo sporta un luksusa klases motociklus, taču agrāk ražoja radio aparātus. 1946.gadā Ducati sāka ražot savus pirmos motociklus. Firmu izveidoja trīs Ducati brāļi – Adriano, Bruno un Marcello. Rūpnīcā ir atsevišķa telpa, kur jauniešiem no 16 līdz 18 gadiem ir iespēja mācīties darbam tieši šajā rūpnīcā. Mēs ievērojām, ka rūpnīcā strādā daudzas sievietes un jauni cilvēki. Pēc rūpnīcas apmeklējuma mēs devāmies un muzeju, kur apskatījām dažādus motociklu modeļus un motobraucēju tērpus. Plkst. 13.00 mēs braucām uz Boloņas pilsētas centru, kur no apmērām 45 minūtes mums bija brīvais laiks pusdienām. Pēc tam mēs satikāmies Piazza Maggiore un mums bija ekskursija pa Boloņu. Skolēni no itāļu grupas stāstīja mums par tādiem apskates objektiem kā galvenais Boloņas laukums, Basilica of Santo Stefano, kas ir ļoti veca baznīcadivi torņi u.c. Pēc ekskursijas ap 16.15 mēs izbraucām uz Čento, kur nokļuvām plkst. 17.30, un mums bija brīvs vakars ar viesģimenēm. Kopā ar Benedettu, Valēriju un Emmu mēs aizbraucām uz zumbas nodarbību, pēc kuras bijām diezgan nogurušas. Es biju pārsteigta uzzinot, ka šādas sporta nodarbības Čento ir bez maksas, turpretī Latvijā maksātu ap 10 EUR. Atgriežoties mājās, paēdām vakariņas ar viesģimenēm, mēs ēdām Boloņas tradicionālo ēdinu – tortellini, kas atgādina mūsu pelmeņus, taču ir ar makaronu mīklu apkārt.

Otrdien, 16.februārī, pēc brokastīm, braucām uz Čento un satikāmies via Rigone pie skolas ēkas 8.00. Mēs izbraucām ar privātu autobusu uz Ravennu. No plkst. 10.00 līdz 12.30 mums bija ekskursija pilsētas centrā. Pirmais objekts, ko apskatījām, bija Basilica of Sant'Apollinare Nuovo, kas ir populāra ar savām mozaīkām un ir iekļauta UNESCO pasaules kultūras mantojuma sarakstā. Pēc baznīcas apmeklējuma mēs devāmies cauri pilsētai uz Orthodox Baptistry, kur atrodas senais kristīšanas baseins. Nākamais apskates objekts bija Basilica of San Vitale. Tā ir viena no svarīgākajiem agrākās bizantijas mākslas paraugiem un arhitektūras pieminekļiem Eiropā, kā arī ir iekļauta

UNESCO Pasaules kultūras mantojuma sarakstā. Man patika apskatīt mozaīkas, taču, manuprāt, mēs pārāk daudz laika veltījām baznīcu apskatei, tā vietā mēs varētu aplūkot pašu pilsētu vai uzņēmumu.

No 12.30 līdz 13.30 bija brīvais laiks pusdienām. Tad satikāmies Piazza del Popola, Ravennas galvenajā laukumā, un devāmies uz Museum TAMO, kur mums bija mozaīku darbnīca angļu valodā. Tur mēs izveidojām paši savu mozaīku zieda formā. 16.00 mēs izbraucām no Ravennas un pēc divām stundām ieradāmies Čento, kur pavadīju vakaru mākslas nodarbībā ar Benedettu.

Basilica of Sant'Apollinare Nuovo
Foto uzņēma K.Tenisa

Trešdien 8.00 izbraucām no Čento uz Maranello, kur pavadījām laiku Ferrari darbnīcā. Mums pastāstīja par Ferrari zīmolu, mašīnām, rūpnīcu un to, kā notiek sacīkstes. Šī ekskursija man patika visvairāk un bija visinteresantākā, jo es uzzināju jaunas lietas par Ferrari, par autosacīkstēm un par kerjeras veidošanu šajā nozarē. Mums pastāstīja, ka pie Ferrari rūpnīcas atrodas speciāla universitāte, kurā pēc skolas var mācīties darbam Ferrari rūpnīcā vai sacīkstēs. Pēc tam mums bija Pit stop darbnīca, kur sadalījāmies komandās un mainījām riepas sacīkšu mašīnai. Šī darbnīca bija ļoti aizraujoša un svarīga, jo mēs sapratām, cik svarīgs komandā ir katrs cilvēks, un ar ko atšķiras grupa no komandas. Tad mēs apskatījām Ferrari muzeju, pēc kura kopā ar citiem cilvēkiem no Latvijas grupas izbraucām ar Ferrari sporta mašīnu. Pusdienas mums bija slimnīcas ēdnīcā, netālu no Modenas. Man patika slimnīca Itālijā, tā bija moderna un skaista, iekšā pat bija lielas palmas podos. Šī ēka neizskatījās pēc slimnīcas, bet gan pēc kāda moderna veselības centra. Man patiktu strādāt nākotnē tādā vietā, kā šī. Pēc pusdienām braucām uz Modenu, kur apskatījām Piazza Grande un Duomo. Tad mums bija brīvais laiks, kurā mēs pastaigājāmies pa pilsētu. Mēs gribējām atrast saldējuma veikalu, lai nogaršotu populāro itāļu saldējumu, taču visi veikaliņi bija ciet, jo, kā mums paskaidroja itāļietes, tajā laikā parasti visiem ir pusdienu pārtraukumi. Mēs atgriezāmies Čento ap plkst. 18, pie mums atbrauca Emma un Valērija, mēs kopa paēdām vakariņas un skatījāmies filmu.

Pit stop darbnīca

Foto uzņēma Valērija Trabo

Ceturtdien, 16. februārī, no 8 līdz 11 strādājam pie FIT FOR JOB projekta. Kopā ar Benedettu taisīju prezentāciju par apmaiņas nedēļu. No 11.30 līdz 13.00 mums bija orientācijas spēle Čento centrā. Šajā dienā pilsētā bija tirgus, tāpēc ielas bija pilnas ar cilvēkiem. Mēs ātri izpildījām visus uzdevumus un gājām uz Cento Gelati, kur beidzot nogaršojām ilgi gaidīto saldējumu. Pēc tam mēs atgriezāmies skolā. Vēlāk – brīvais laiks ar viesģimenēm un 19.00 kopīgas vakariņas picērijā ar itāļu un vācu grupām un skolotājiem. Pēc plkst. 21 brīvais vakars ar viesģimeni. Kopā ar Benedettu, Emmu un Valēriju gājām cauri Čento vakarā, lai labāk apstatītu senās ielas un mājas, kad ielās nav daudz cilvēku.

Piektdien laiku no 8 līdz 10 mēs pavadījām kopā ar partneriem. Pēc tam mēs bijām muzejā un gida pavadībā aplūkojām mākslinieka Aroldo Bonzagni izstādi. Vēlāk mēs satikām Čento vice-mēru, kur izteica pateicību un savus vārdus par projektu un Erasmus kopumā. Pusdienas ēdām skolā, tās sagatavoja itāļu studenti. Pēc tam veicām projekta darbu un sākot ar plkst. 17 bija brīvais vakars ar viesģimenēm. Mēs aizbraucām uz Ferraru skatīties Emmas brāļa deju sacensības, kurās viņa komanda uzvarēja. Tad mēs braucām mājup un kravājām koferus rīta lidojumam.

Sestdien plkst. 4.30 mēs atvadījāmies no viesģimenēm un izbraucām no viesnīcas uz Boloņas lidostu, no kurienes lidojām uz Frankfurti. Frankfurtes lidostā mums bija aptuveni stunda brīvā laika līdz lidmašīnai, ko pavadījām staigājot pa veikaliem. Tad no Frankfurtes lidojām uz Rīgu.

Protams, apmaiņas nedēļai bija savi ieguvumi un trūkumi, taču pēc projekta man bija tikai pozitīvas emocijas. Apmaiņas nedēļas laikā paplašinājās man zināmu profesiju loks, es uzzināju par daudzām jaunām profesijām un mācību iespējām. Programmas ietvaros apmeklējām dažādus uzņēmumus, kuros uzzinājām par mācību un darba iespējām. Ferrari uzņēmumā mēs piedalījāmies darbnīcā, kurā mums pastāstīja par profesijām, kas saistītas ar auto sacīkstēm. Piemēram, tur strādā cilvēki, kas ar dažādu aparatūru palīdzību sazinās ar auto vadītāju, lai paziņotu par problēmām ar automašīnu, ir cilvēki, kuru darbs ir izdomāt, kā novērst radušos problēmu tā, lai konkurenti neko nenojaustu. Svarīgs darbs ir pašā trasē, pit stop vietā. Arī pašā Ferrari rūpnīcā strādā cilvēki, kas seko līdzi automašīnas rādītājiem, un ar kuriem sazinās problēmu gadījumā. Visas šīs profesijas var apgūt universitātē pie pašas Ferrari rūpnīcas, kas atrodas Maranello. Arī Ducati ir speciāla telpa, kur tiek apmācīti topošie darbinieki, vecumā no 16 līdz 18 gadiem.

Kaut gan apmaiņas nedēļā iepazinu dažādas karjeras nozares, lielākoties mani nākotnes mērķi nemainījās. Mani ieinteresēja darbs Ferrari, man patiktu strādāt pie modernas aparatūras, kā arī tur ļoti noderētu fizikas zināšanas, tomēr, manuprāt, manas stiprās puses neatbilst šim darbam. Apmaiņas nedēļas laikā nopietni apsvēru domu pēc universitātes 2. vai 3.kursa braukt uz apmaiņas gadu Itālijā, jo tur man tiešām patika, un būtu ļoti aizraujoši apgūt medicīnu tā, kā to dara citviet Eiropā, un iegūt starptautisku pieredzi.

Es ieteiktu partnerskolā ieviest karjeras konsultanta sniegtās iespējas, kas palīdzētu jauniešiem atrast darba praksi vai sameklēt piemērotāko profesiju. Partnerskolas vietā es noteikti ieviestu kaut ko līdzīgu „ēnu dienai”, kaut vai tikai Čento vai tā apvidū. Tas palīdzētu skolēniem rūpīgāk izvērtēt savu atbilstību izvēlētajai jomai vai uzzināt jaunas lietas par interesējošo profesiju.

Apmaiņas nedēļa viennozīmīgi deva lielu ieguldījumu manos pasaules uzskatos un domām par karjeru. Es apsvēru domu mācīties universitātē Latvijā, taču noteikti nākotnē apskatīšu dažādas iespējas, piemēram, mācīšanos vai strādāšanu ārzemēs, un noteikti aizbraukšu uz Itāliju mācīties, uz apmaiņas semestri vai pat gadu.

2.2. Starpkultūru un valodu prasmes

Apmaiņas nedēļas laikā manas starpkultūru prasmes manāmi attīstījās, es spēju pielāgoties pie citas kultūras un tradīcijām pieradušo cilvēku ikdienai un savstarpēji saprasties. Man kļuva vairāk skaidrs, ka mani ikdienas ieradumi cilvēkiem no dažādām kultūrām var būt gan tādi paši, gan pilnīgi atšķirīgi. Es daudz ceļoju un iepazīstu dažādas kultūras, tādēļ man nesagādāja grūtības pierast pie atšķirīga dzīvesveida. Pateicoties apmaiņas nedēļai, kļuva atvērtāka un spēju precīzāk izteikt savas domas, lai nebūtu nesaprašanās. Viesģimenes mammas profesija ir angļu valodas skolotāja, tāpēc mums visiem bija viegli saprasties un komunicēt savā starpā.

Nedēļa svešā valstī jau ir piedzīvojums, taču dzīvojot ģimenē, kas pieradusi pie citām vērtībām un tradīcijām ir daudz interesantāk. Visa nedēļa man bija kā piedzīvojums, man patika meklēt atšķirības un līdzības starp manu un viesģimenes ikdienu. Lielākoties mūsu ikdienas ieradumi sakrita, jo galu galā dzīvojam Eiropā, un Eiropas tautu kultūras savā starpā ir diezgan līdzīgas. Pats pirmais brīnums, ko ieraudzīju, bija liels citronu koks viesģimenes mājas priekšnamā. Tas bija pilns ar īstiem, skaistiem citroniem, un pats koks ir vairākas paaudzes vecs. Es arī pamanīju, ka itāļu mājās nav tējkannas, un viņi gandrīz nedzer tēju, dodot priekšroku kafijai. Viesģimenē ūdeni man sildīja uz plīts lielā krūzē, taču to es spēju izskaidrot ar to, ka Itālijas siltajā klimatā nav vajadzības pēc sildošiem dzērieniem. Neparasti man likās arī tas, ka itāļi gandrīz visās maltītēs liek klāt parmezāna sieru. Manā viesģimenē mēs lietojām pat speciālu ierīci, kas automātiski sarīvē sieru. Izņēmums ir zivju ēdieni un jūras veltes, pie tām itāļi nekad neliek sieru.

Skolas dzīve Itālijā būtiski atšķiras no Latvijas. Pirmkārt, tur skolēni mācās sešas dienas nedēļā – no pirmdienas līdz sestdienai. Otrkārt, stundas notiek no plkst. 8 līdz plkst. 13, pēc tam skolēni var doties mājās. Tādēļ, ka skolēniem skolā ir jāpavada salīdzinoši maz laika, jauniešiem ir jāpilda ļoti daudz mājasdarbu, un ikdienā vidēji to pildīšanai jāvelta aptuveni 4 stundas. Arī mācību stundas nav 40 minūtes garas, bet gan 1 stundu. Vasaras brīvlaiks Itālijā ilgst no 6.jūnija līdz 16.septembrim (atkarīgs no nedēļas dienām), jo šajā gada laikā tur ir ļoti karsti. Nākamais pēc vasaras atpūtas ir ziemas brīvlaiks, kurš ir 23.12. – 07.01. Skolēniem ir arī pavasara brīvlaiks, kura laikā ir Lieldienas, kā arī valsts svētku dienas un ikgadējais karnevāls ir brīvdienas visiem jauniešiem. Itālijā ir nedaudz atšķirīgākā mācību sistēma, kuru pat es ne gluži izpratu. Skola dalās tādās kā trīs „skolās” - klasiskā, valodu, dabas zinātņu un citās. Čento ir trīs skolas ēkas, kas ir viena skola, un dažādās ēkās mācās dažāda vecuma bērni. Vēl neparasti man likās tas, ka starpbrīžu laiki Čento licejā nav apaļi skaitļi kā Latvijas skolās, piemēram, mums starpbrīži ir 5 vai 10 minūtes, bet itāļiem – 7 vai 14 minūtes, atkarībā no tā, cik tālu jāiet līdz nākamajam kabinetam.

Tā kā gandrīz visu laiku runāju angļu valodā, manas valodas prasmes manāmi uzlabojās. Es sāku runāt vairāk tekoši, skaidrāk izsaku savas domas, iemācījos skaidrot nozīmes vārdiem, kurus nezināja viesģimenes bērni. Dažreiz nācās tulkot dažādus vārdus, dažreiz gadījās tā, ka vārdu, kura tulkojumu aizmirsu, varēju pateikt to vācu valodā. Dažreiz itāļu un latviešu vārdi sakrita, tāpēc bija viegli savstarpēji saprasties. Kādu dienu vakariņās mana itāļu viesģimene pateica, ka mēs, latvieši, angļiski runājam labāk par viņiem. Man bija liels prieks un gandarījums dzirdēt šādu komplimentu.

Man ļoti patika Itālijā, es uzzināju daudz jauna par Čento liceju, nostiprināju savas valodas zināšanas un, protams, iepazinu itāļu kultūru no neparasta skatpunkta.

3. Kopsavilkums

Kopumā apmaiņas nedēļa bija izdevusies, un mērķis – pilnveidot karjeras koncepciju – sasniegts. Man bija interesanti iepazīt Itālijas kultūru un visā projekta laikā guvu tikai pozitīvas emocijas. Es ieguvu draugus no Itālijas un Vācijas, ar kuriem noteikti uzturēšu attiecības arī turpmāk. Apmaiņas nedēļas neapšaubāma priekšrocība ir tāda, ka tā ļauj iepazīt citu valstu kultūru tā, kāda tā ir patiesībā, un tikai tā var atmest stereotipus un gūt nenovērtējamu dzīves pieredzi. Es uzlaboju savas angļu valodas zināšanas, kā arī iemācījos vārdus un frāzes itāļu valodā. Viens no pārsteidzošākajiem atklājumiem man bija tas, ka patiesībā Boloņas mērce nepastāv – itāļi Boloņas apvidū sauc to par ragū, taču pati mērce ir radusies Itālijas dienvidu reģionā. Ēdiens Itālijā man patika visvairāk – tortellini, ragū, pasta dažādās mērcēs un svaigi spiestas sulas katru dienu, no augļiem, kas audzēti turpat Itālijā. Es noteikti arī turpmāk piedalīšos apmaiņas programmās un Erasmus projektos, jo šāda pieredze ir tiešām neaizmirstama.

As a whole, exchange week was successful, and the aim – orientation to career – completed. I was an amazing experience to know more about Italian culture and during the project I was feeling very positive and glad. I think, we should make more activities about career, because we didn't do too much for this. I improved my English skills a lot and also created new friendships with Italian and German students. One of the most

important inventions, which I discovered in Italy, was the fact that Spaghetti Bolognese do not exist, the dish is called ragu. I really enjoyed the food in Italy, it was bellissimo! I will definitely participate in other Erasmus projects and exchange programs, because the experience you can get from it is just unbelievable!

Basilica of Santo Stefano Boloᅇā
Foto uzᅇma Amanda Ņoᅇāne

Duomo Modenā
Foto uzᅇma Valērija Trabo